Lietas Nr. C31371112
Lietas arhīva Nr. C-0365-15/11

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2015.gada 12.maijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa:

tiesnese A.Freimane,

sekretāri: L.Baikovu

izskatīja atklātā tiesas sēdē AS "Reverta" prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 1.martā AS "Reverta" cēlusi tiesā prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu, kurā lūdz piedzīt solidāri no /pers. C/ un /pers. D/ aizdevuma pamatsummu LVL 20852,11, nesamaksātos procentus par aizdevuma lietošanu LVL 1589,88, samaksāto apdrošināšanas prēmiju LVL 23,19, nokavējuma procentus LVL 22441,99, līgumsodu LVL 1617,07, kopā LVL 46524,23. Apmierinot prasību, banka lūdz piedzīt samaksātos tiesas izdevumus LVL 755,24, kā arī lūdz atzīt bankas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās aizdevuma summas.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1278., 1281., 1286., 1319., 1587., 1589., 1590., 1673., 1692., 1698., 1702., 1943.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 27.jūlijā starp /AS/ (pirms nosaukuma maiņas AS "Parex banka") kā aizdevēju un /pers. C/ kā aizņēmēju tika noslēgts aizdevuma līgums /Nr./, saskaņā ar kuru /pers. C/ tika izsniegts aizdevums EUR 30 000,00 apmērā. Papildus minētajam aizdevuma līgumam starp minētajām pusēm 2011.gada 26.jūlijā tika noslēgta Vienošanās Nr.1, ar kuru līgumslēdzēji pielīga jaunu procentu likmi par aizdevuma izmantošanu, kā arī noteica aizdevuma atmaksas termiņu līdz 2011.gada 26.jūlijam.

2007.gada 15.augustā prasītāja un atbildētājs /pers. C/ noslēdza ieķīlājuma līgumu /Nr./, saskaņā ar kuru atbildētājs ieķīlāja par labu bankai sev piederošu nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, kadastra numurs /numurs A/.

Papildus tam 2009.gada 18.decembrī /pers. D/ parakstīja galvojumu /Nr./, saskaņā ar kuru /pers. D/ galvoja bankai kā pats parādnieks par /pers. C/ saistībām, kas izriet no 2007.gada 27.jūlija starp banku un /pers. C/ noslēgtā aizdevuma līguma /Nr./.

Rakstveida paskaidrojumus atbildētāji tiesai nav snieguši.

Tiesas sēdē AS „Reverta" pārstāvis uzturēja prasību pilnā apmērā.

Atbildētājs/pers. B/ uz tiesas sēdi nav ieradies, par neierašanās iemesliem tiesu nav informējis. Par tiesas sēdes vietu un laiku viņam paziņots, nosūtot pavēsti uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietas adresi.

Atbildētāja/pers. C/ nav ieradusies, atbildētājai par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots ar Tieslietu ministrijas starpniecību, jo saskaņā ar iedzīvotāja reģistra datiem atbildētājas dzīvesvieta ir Īrija. Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā 2014.gada 21.aprīlī saņemts /pers. D/ iesniegums, kurā atbildētāja lūdz atlikt lietas izskatīšanu sakarā ar to, ka atbildētājai pašlaik nav iespēja ierasties uz tiesas sēdi Latvijā sakarā ar finansiālām problēmām. Atbildētāja norāda, ka šajā laikā atradīsies Īrijā kvalifikācijas kursos un izvairīšanās no šo kursu apmeklēšanas ietekmēs pabalsta saņemšanu, liegs iespēju iegūt kvalifikāciju, kas ir nepieciešama darba attiecību uzsākšanai. Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 2.punkts, nosaka, ka pusēm ir pienākums savlaicīgi rakstveidā paziņot par iemesliem, kuru dēļ nevar ierasties uz tiesas sēdi, iesniedzot par to pierādījumus, savukārt minētā likuma 13.panta otrā daļa noteic, ka dokumentus svešvalodās lietas dalībnieki iesniedz, pievienojot noteiktā kārtībā apliecinātu tulkojumu valsts valodā. /pers. D/ savam iesniegumam par tiesas sēdes atlikšanu pievienoja dokumentus svešvalodā, kurus tiesa tiesas sēdē atteicās pieņemt, jo iesniegtiem dokumentiem nav pievienoti tulkojumi valsts valodā.

Vadoties no minētā, ņemot vērā, ka tiesas rīcībā nav tikuši nodoti dokumenti, kas attaisno atbildētāju neierašanos uz tiesas sēdi, tiesa atzina, ka lieta ir izskatāma bez neieradušo lietas dalībnieku klātbūtnes, jo nav konstatēti Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktie apstākļi lietas izskatīšanas atlikšanai.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāja pārstāvja paskaidrojumus, iepazinusies un novērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji sekojošu motīvu dēļ.

No lietā iesniegtiem pierādījumiem izriet, ka 2007.gada 27.jūlijā starp AS „Reverta" kā aizdevēju un /pers. C/ kā aizņēmēju tika noslēgts kredīta līgums /Nr./, saskaņā ar kuru /pers. C/ tika izsniegts aizdevums EUR 30 000 apmērā.

Lietas materiāliem pievienotais bankas konta izraksts apstiprina, ka aizņēmēja – /pers. C/ kontā ir pārskaitīts kredīts EUR 30, 000 apmērā (lietas 11.lpp.).

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1934.pantā noteikts, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietas izskatīšanas laikā atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka saņemto aizdevumu ir atmaksājis, kā arī nav apšaubījis bankas prasības pieteikumā norādītā neatmaksātā aizdevuma apmēru. Ņemot vērā, ka Civillikuma 1838.pants nosaka, ka pierādījumi, ka samaksa ir veikta, ir jāiesniedz tam, kas to apgalvo, un atbilstoši noslēgtā kredīta līguma noteikumiem aizdevuma atmaksas termiņš ir iestājies un aizņēmējs nav iesniedzis pierādījumus savu saistību izpildei, tiesa atzīst, ka no /pers. C/ par labu prasītājam ir piedzenams neatmaksātais aizdevums EUR 29669,88 apmērā.

Civillikuma 1753. pantā ir noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti (Civillikuma 1946. pants).

Saskaņā ar Kredīta līguma noteikumiem /pers. C/ par kredīta izmantošanu piešķirta maksāt procentu likmi, kas sastāv no nemainīgās daļas 4% un mainīgās daļas EUR 6 mēnešu LIBOR likmes no saņemtās un neatmaksātās kredīta summas par tā faktisko izmantošanas laiku. Līdz ar to atzīstams, ka starp pusēm panākta līgumiska vienošanās par procentu samaksu par kredīta lietošanu.

No prasītāja aprēķina, ko aizņēmējs nav apstrīdējis, redzams, ka prasītājs aprēķinājis kredīta lietošanas procentus EUR 2262,19 apmērā par laika posmu no 2009.gada 27.jūlija līdz 2011.gada 26.jūlijam.

Atbildētājs atbilstoši Civillikuma 1838. pantam tiesai nav iesniedzis pierādījumus tam, ka ir veicis līgumā pielīgto procentu samaksu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītāja prasījums par kredīta lietošanas procentu 2009.gada 27.jūlija līdz 2011.gada 26.jūlijam piedziņu no aizņēmēja par laika posmu no 2009.gada 27.jūlija līdz 2011.gada 26.jūlijam, ir pamatots un apmierināms.

Banka lūdz piedzīt līgumiskos nokavējuma procentus EUR 31932,07 apmērā, kas aprēķināti pamatojoties uz noslēgtā kredīta līguma 6.4.punktu, kas nosaka, ja līdz dienai, kad banka saskaņā ar līguma 6.1.punktu vienpusēji atkāpjas no līguma, vai galīgā norēķina dienai aizņēmējs nav pilnībā veicis visus līgumā noteiktos maksājumus, aizņēmējs apņemas samaksāt bankai nokavējuma procentus 0,75% apmērā no summas, kuru veido līdz dienai, kad banka saskaņā ar līguma 6.1.punktu vienpusēji atkāpjas no līguma, vai līdz galīgā norēķina dienai neatmaksātā kredīta, bankai neatlīdzināto līguma 5.3.punktā noteikto izdevumu (t.sk. apdrošināšanas prēmijas) un nesamaksāto procentu kopsumma, par katru nokavējuma dienu. Nokavējuma procenti tiek aprēķināti, sākot ar nākamo dienu pēc dienas, kad banka saskaņā ar līguma 6.1.punktu vienpusēji atkāpjas no līguma, vai galīgā norēķina dienas līdz pilnīgai visu iepriekš šajā līguma punktā minēto maksājumu samaksai vai līdz dienai, kurā aprēķināto nokavējuma procentu summa kļūst vienāda ar summu, kuru veido līdz dienai, kad banka saskaņā ar līguma 6.1.punktu vienpusēji atkāpjas no līguma vai galīgā norēķina dienai neatmaksātā kredīta, bankai neatlīdzināto līguma 5.3.punktā noteikto izdevumu un nesamaksāto procentu kopsumma.

Lietā nav strīda par to, ka banka nav paziņojusi aizņēmējam par vienpusēju atkāpšanos no noslēgtā aizdevuma līguma, un atbilstoši līgumslēdzēju pielīgtā 6.4.punkta noteikumiem bankai ir tiesības aprēķināt līgumiskos 0,75% dienā par laika periodu no dienas, kad aizņēmējam iestājās saistību izpildes termiņš, bet pielīgtā saistība nav izpildīta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu tiesa, izskatot lietu, vadās no judikatūras un Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 20.februāra spriedumā Nr.SKC-19/2015 spriedumā ir noteikts, ka civilstrīdos, kas skar patērētāju tiesības, ir jāvērtē aizdevuma līguma noteikumu atbilstība Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām, un atbilstoši Augstākās tiesas spriedumā norādītam vērtējumam, ja nokavējuma procentu pieaugums galvenā parāda lielumu konkrētajā gadījumā sasniedza vien četru mēnešu laikā, tad tiesai bija jāizvērtē Bankas noteikto procentu likmju samērīgums, proti, jāsniedz atbilde uz jautājumu, vai bankas rīcība saskan ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta un 6.panta trešās daļas 1.punkta noteikumu kontekstā.

Kā redzams no bankas lietā iesniegtā aprēķina līgumiskie nokavējuma procenti EUR 31932,07 apmērā ir aprēķināti par laika periodu no 2011.gada 27.jūlija līdz 2012.gada 20.februārim, tas ir, par septiņu mēnešu periodu. Tiesas vērtējumā šāds procentu apmērs saskaņā ar tiesas nolēmumu nevar tikt piedzīts, jo, pirmkārt, aprēķināto procentu apmērs pārsniedz pamatparāda summu, proti, neatmaksātā aizdevuma apmēru EUR 29669,88, un kas attiecīgi neatbilst Civillikuma 1763.panta 1.punktam. Otrkārt, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktā ir noteikts, ka līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Minētā panta vienpadsmitā daļa noteic, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Tiesa atzīst, ka līguma 6.4.punktā ietvertā saistība veikt līgumisko nokavējuma procentu samaksu 0,75% dienā, kas bankai 7 mēnešu periodā ļauj pret kredīta ņēmēju izvirzīt prasījumu par naudas līdzekļu piedziņu, kas pārsniedz izsniegtā aizdevuma apmēru, ir atzīstama par nesamērīgu un netaisnīgu,

un liecina nevis par vēlmi saņemt taisnīgu atlīdzību par kapitāla lietošanu, bet gan par vēlmi iedzīvoties uz līgumā pielīgtās saistības pamata, un tamdēļ, tiesa izmantojot Patērētāja tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktā un 6.panta vienpadsmitajā daļā, noteiktās tiesības noslēgtā kredīta līguma 6.4.punktu atzīst kā netaisnīgu līguma noteikumu un prasību daļā par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu EUR 31932,07 atzīst par noraidāmu. Secinājums par to, ka AS „Parex banka" kredīta līgumos iekļautās saistības pienākums maksāt nokavējuma procentus 0,75% dienā ir netaisnīgs un neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma un Civillikuma 1.pantā ietvertiem labas ticības kritērijiem, ir norādīts arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 17.decembra spriedumā Nr.SKC-262/2012.

Par noraidāmu tiesa atzīst arī prasībā izvirzīto prasījumu par bankas samaksātās apdrošināšanas atlīdzības EUR 33 apmērā piedziņu, jo banka pierādījumus šādu izdevumu apmēram tiesai nav iesniegusi, uz ko tiesas sēdē tiesa vērsa arī bankas pārstāvja uzmanību.

Visbeidzot par pamatotu un apmierināmu tiesa bankas izvirzīto prasījumu par līgumsoda samaksas pienākumu EUR 2300,88 apmērā, jo saskaņā ar /pers. C/ kredīta līguma 6.2.punktā uzņemtām saistībām aizņēmējs pielīga par saistību izpildes nokavējumu maksāt līgumsodu 0,25% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas.

Civillikuma 1716. pants noteic, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Tā kā atbildētājs nav apstrīdējis saistību neizpildes faktu un prasītāja lietā iesniegto parāda aprēķinu, kā arī līgumā ir pielīdzis līgumsoda samaksas pienākumu un bankas aprēķinātais līgumsods nepārsniedz 10% no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas, tiesa atzīst, ka prasība daļā par līgumsoda EUR 2300,88 piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu, galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.

Saskaņā ar Civillikuma 1698.pantu, galvinieks atbild nevien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesas izdevumiem.

Atbilstoši 2009.gada 18.decembra Galvojuma līguma /Nr./ 1.punktam galviniece /pers. D/ uzņemas kopā ar parādnieku, tas ir, /pers. C/ solidāru saistību atbildēt kreditoram par parāda samaksu, kā arī par parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītajiem zaudējumiem un tiesāšanās izdevumiem.

Lietas izskatīšanas laikā galviniece nav apstrīdējusi galvojuma līguma spēkā esamību, līdz ar ko tiesa atzīst, ka bankai ir prasījuma tiesības pret /pers. D/ aizņēmēja neizpildītās saistības apmērā, jo saskaņā ar galvojuma līguma 1.punktu /pers. D/ uzņēmās galvojuma saistības par neatmaksātā aizdevuma, procentu, līgumsoda un citu izdevumu apmaksu, kas saistīti ar parāda atgūšanu no aizņēmēja.

Vadoties no apstākļa, ka tiesa spriedumā ir atzinusi bankas prasību pret /pers. C/ par pamatotu daļā par aizdevuma pamatsummas EUR 29669,88, līgumisko procentu par aizdevuma lietošanu EUR 2262,19 un līgumsoda EUR 2300,88 apmērā piedziņu, tiesa atzīst, ka prasība par minēto summu piedziņu no /pers. D/ kā galvinieces ir atzīstama par pamatotu. Vienlaikus tiesa atzīst, ka nav pamata spriedumā noteikt solidāru aizņēmēja un galvinieces saistību, un šādu secinājumu tiesa pamato ar Civillikuma 1699.panta regulējumu, kas nosaka solidāras saistības ir nodibinātas tikai starp galviniekiem. Otrkārt, judikatūrā - Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 14.jūnija spriedumā lietā Nr.SKC-161 ir atzīts, ka galvojuma līgumā *expressis verbis* iekļautais nosacījums, ka galvinieks kopā ar parādnieku uzņemas solidāras saistības pret banku, nevar mainīt galvojuma institūta akcesoro raksturu un nodibināt solidāru saistību. Senāts spriedumā atzinis, ka līdzējiem griba ar līgumu izveidot solidāru saistību jāizsaka tieši, tātad nepārprotami. Līgumam jābūt noslēgtam starp personām, kas nodibina solidāru saistību pret kādu kreditoru. Nepietiek ar viena iespējamās solidārās saistības dalībnieka (kopparādnieka) paziņojumu kreditoram. Lietas materiālos nav līguma starp galvinieci un galveno parādnieku par solidāras saistības nodibināšanu, līdz ar ko tiesa atzīst, ka atbilstoši Civillikuma regulējumam /pers. D/ ir uzņēmusies subsidāru atbildību, un saskaņā ar tiesas spriedumu ir nosakāms, ka parāda piedziņas neiespējamības gadījumā no aizņēmēja, piedziņa ir vēršama pret galvinieci.

Vadoties no minētā, tiesa atzīst, ka prasība ir atzīstama par daļēji apmierināmu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, bankai ir nosakāmas tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātā aizdevuma pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Kā izriet no Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas, apmierinot prasību, no atbildētāja par labu prasītājam piespriež tā samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Tiesas apmierināto prasījumu apmērs šajā lietā sastāda EUR 34232,95. saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktu par šādu tiesas apmierinātā prasījuma apmēru ir piedzenama valsts nodeva EUR 1294,70. Ņemot vērā, ka prasītājs, ceļot prasību ir samaksājis valsts nodevu LVL 755,24 jeb EUR 1074,61, tas ir, apmērā, kādā uz to brīdi noteica Civilprocesa likums, tiesa atzīst, ka tiesas izdevumi ir piedzenami to faktiskajā apmērā. Papildus minētai summai no atbildētājiem ir piedzenami bankas samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,83 (LVL 5,50).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības un pavēšu nosūtīšanu, ko nav sedzis prasītāja maksājums, ir piedzenami par labu valstij. No lietā esošās izziņas redzams, ka kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi sastāda EUR 11,96, līdz ar ko par labu valstij šie izdevumi ir piedzenami EUR 4,13 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, atbildētājiem nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pārrēķins uz *euro* valūtu veikts pamatojoties uz *Euro* ieviešanas kārtības likumu pēc Latvijas Bankas noteiktā lata piesaistes kursa *euro:* 1 EUR = LVL 0,702804.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 189.-195., un 204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

daļēji apmierināt AS „Reverta" prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, bet piedziņas no /pers. C/ neiespējamības gadījumā, piedzīt no /pers. D/, /personas kods/, par labu AS „Reverta", reģistrācijas /Nr./, aizdevuma pamatsummu EUR 29669,88, procentus par aizdevuma lietošanas laiku EUR 2262,19, kas aprēķināti par laika periodu no 2009.gada 27.jūnija līdz 2011.gada 26.jūlijam, līgumsodu EUR 2300,88 un tiesas izdevumus EUR 1082,44, bet pavisam kopā piedzīt EUR 35315,39 (trīsdesmit pieci tūkstoši trīs simti piecpadsmit *euro* 39 centi).

Atzīt AS „Reverta" tiesības saņemt no /pers. C/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. C/, atzīt tiesības saņemt no /pers. D/ likumiskos 6% gadā no piedzītās, bet nesamaksātās aizdevuma pamatsummas.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. C/, piedzīt no /pers. D/, /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,13 (četrus *euro* 13 centus), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, saņēmējs Tiesu administrācija, NMR 90001672316.

Noteikt, ka tiesas spriedums daļā par tiesas izdevumu piedziņu izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams tiesas kancelejā.

AS "Reverta" un /pers. C/ spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

/pers. D/ spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma izsniegšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma izgatavošanas datums noteikts 2015.gada 26.maijs.

Pilns sprieduma teksts izgatavots 2015.gada 5.jūnijā.

Tiesnese A.Freimane